

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**
50-224 Wrocław, pl. Strzelecki 25
tel. 71 323 63 80, fax 71 323 63 98
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 61-1/16/ET

Wrocław, 12.09.2016 r.

DECYZJA RWR 10/2016

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Przedsiębiorstwu Komunikacji Samochodowej Zielona Góra Sp. z o. o. z siedzibą w Zielonej Górze,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niepodawanie do publicznej wiadomości w autobusach cenników opłat za przejazd, co stanowi naruszenie art. 18 b ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1414)

i przyjęciu zobowiązania przedsiębiorcy do zaniechania tych działań poprzez: umieszczenie w każdym należącym do niego autobusie, wykonującym przewozy regularne w krajowym transporcie drogowym, w ogólnodostępnym dla pasażerów miejscu, cennika opłat, zawierającego szczegółowy wykaz cen biletów normalnych i ulgowych obowiązujących na danej linii,

nakłada się na Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Zielona Góra Sp. z o. o. - **obowiązek** wykonania tego zobowiązania w terminie 1 tygodnia od daty uprawomocnienia się decyzji.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Zielona Góra Sp. z o. o. obowiązek złożenia sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania, opisanego w pkt I sentencji

decyzji, w terminie 3 tygodni od daty uprawomocnienia się decyzji. Sprawozdanie powinno zawierać informację potwierdzającą zamieszczenie we wszystkich autobusach cenników obowiązujących na aktualnie obsługiwanych przez nie trasach. Do sprawozdania należy dołączyć zdjęcia ilustrujące sposób umieszczenia cenników w 5 dowolnie wybranych autobusach.

UZASADNIENIE

1 Delegatura UOKiK we Wrocławiu, po otrzymaniu zawiadomienia przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, w efekcie którego wezwała Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Zielona Góra Sp. z o. o. (dalej: PKS lub Spółka), do podawania do publicznej wiadomości, w każdym autobusie wykonującym regularne przewozy osób, cennika opłat.

PKS nie dostosował się do powyższego wezwania i dlatego w dniu 20 stycznia 2016 r. Postanowieniem nr 4/2016 wszczęto postępowanie administracyjne w sprawie podejrzenia stosowania przez PKS, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów [(t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.), dalej: ustawy o ochronie], polegającej na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niepodawanie do publicznej wiadomości w autobusach cenników opłat za przejazd, co może stanowić naruszenie art. 18 b ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym [(t. j. Dz. U z 2013 poz. 1414) dalej: ustawy o transporcie drogowym].

W poczet dowodów niniejszej sprawy włączono materiał dowodowy zebrany w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygn. RWR 403-20/15/ET
(dowód: karta nr 1)

Przedsiębiorca początkowo nie zgodził się z postawionym mu zarzutem, ale po otrzymaniu w dniu 20 lipca 2016 r. „Szczegółowego uzasadnienia zarzutów” zmienił swoje stanowisko i wystąpił do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu), o wydanie decyzji na podstawie art. 28 ustawy o ochronie. Jednocześnie Spółka zobowiązała się do umieszczenia, w każdym autobusie wykonującym przewozy regularne w krajowym transporcie drogowym, cenników opłat zawierających szczegółowy wykaz cen biletów normalnych i ulgowych obowiązujących na danej trasie.

(dowód: karty nr 39-40, pismo PKS z dnia 3 sierpnia 2016 r.)

2. Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

1.PKS wpisany jest do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem 0000000893. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej Spółka świadczy na rzecz konsumentów min. usługi polegające na przewozie osób środkami publicznego transportu zbiorowego i obsługuje ok. 200 linii komunikacyjnych;

(dowód: odpis z rejestru KRS, karty nr: 14-21).

2.W dniu 30 czerwca 2015 r. do Delegatury UOKiK we Wrocławiu wpłynęło zawiadomienie. Złożyli je konsumenci, którzy w wyniku braku cennika w autobusie, zakupili w dniu 9 czerwca 2014 r., bilety uprawniające ich do przejazdu na trasie Nowa Sól –Wrocław, w cenie o 35% wyższej od przewidzianej w Taryfie przewozowej;

(dowód: pismo z dnia 23 czerwca 2015r. karty nr 4-7postępowania o sygn. RWR403-20/15/ET).

3. W mailu z dnia 11 czerwca 2014 r., będącym odpowiedzią PKS na złożoną reklamację podano: „pasażer wchodząc do autobusu powinien się orientować o przysługujących mu

uprawnieniach, jeżeli nie posiadał takiej wiedzy to powinien przed zakupem biletu spytać kierowcy, czy przysługują jemu jakiegokolwiek ulgi.” Konsumenta poinformowano także, że informacje na temat ulg znajdują się w Taryfie przewozowej umieszczonej na stronie internetowej oraz na dworcach autobusowych;

(dowód: karty nr 11i 12 postępowania o sygn. RWR403-20/15/ET).

4. PKS podaje cenniki biletów do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej, na dworcach i w Taryfie przewozowej, znajdującej się u kierowcy autobusu;

(dowód: pismo z dnia 17 lipca 2015 r. karty nr 18-25 postępowania o sygn. RWR403-20/15/ET).

5. Na trasie Nowa Sól –Wrocław studentom przysługuje 35% ulga handlowa. W autobusach Spółki wywieszane są informacje o tym, że kierowca może okazać pasażerom „do wglądu” Taryfę przewozową zawierającą ceny biletów;

(dowód: pismo z dnia 27 sierpnia 2015 r. karty nr 28-29 postępowania o sygn. RWR403-20/15/ET).

6. Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego w Gorzowie Wielkopolskim (dalej WITD) w dniu 6 września 2015 r. przeprowadził w 6 autobusach PKS kontrolę, dotyczącą przestrzegania obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 18 b ust 1 pkt 6 ustawy o transporcie drogowym. Kontrola, wykazała brak cenników i umieszczonej w widocznym miejscu informacji o przysługujących pasażerom ulgach. W autobusach znajdowały się Taryfy przewozowe, w formie książkowej, okazywane „do wglądu na żądanie pasażerów”. Kierowców pouczono o obowiązku umieszczania w pojazdach, w widocznym dla pasażerów miejscu – cennika, co odnotowano w protokole kontroli. Załącznik do ustawy o transporcie drogowym, nie przewiduje możliwości zastosowania przez WITD jakichkolwiek sankcji za naruszenie ww. obowiązku informacyjnego. W dniu 25 września 2015 r. inspektorzy WITD przeprowadzili ponowną kontrolę, w wyniku której ustalono, iż PKS nadal nie podaje w autobusach, do publicznej wiadomości cenników opłat za bilety;

(dowód: pismo z dnia 6 października 2015 r. karty nr 59-65 postępowania o sygn. RWR403-20/15/ET).

7. Prezes Urzędu, wystosował do PKS wezwanie dotyczące obowiązku informowania podróżnych o cenach biletów. PKS nie zastosował się do wezwania.

(dowód: wezwanie z dnia 20 listopada 2015 r. karta nr 70 postępowania o sygn. RWR403-20/15/ET)

8. Odnosząc się do zarzutów postawionych w postanowieniu NR 4/2016 z dnia 20 stycznia 2016 r. PKS podał: „(...) brak jest możliwości umieszczenia szczegółowych cenników np. w formie naklejki, lub dużej płachty papieru na szybie autobusu, ponieważ taki stan mógłby po pierwsze przesłaniać widoczność kierowcy obsługującemu pojazd, co mogłoby stwarzać niebezpieczeństwo dla wszystkich uczestników ruchu drogowego, a po drugie mogłoby również przesłaniać widoczność przewożonym pasażerom.”

(dowód: pismo z dnia 9 lutego 2016 r. karty: 3-4)

8. Do PKS przesłano „Szczegółowe uzasadnienie zarzutów”, zawierające uzasadnienie faktyczne i prawne postawionego zarzutu wraz ze wskazaniem dowodów, w oparciu o które dokonano ustaleń.

(dowód: pismo z dnia 14 lipca 2016 r. karty nr 24-26)

9. W odpowiedzi PKS poinformował, że w lipcu 2016 r. nastąpiły zmiany w składzie Zarządu Spółki. Z dotychczasowych stanowisk zostali odwołani Prezes Zarządu oraz Członek Zarządu ds. przewozów i marketingu. Zarząd Spółki działający w nowym składzie, uznał za uzasadnioną zmianę dotychczasowego stanowiska Spółki w toczącym się przed Prezesem Urzędu postępowaniu: „Zarząd Spółki zdecydował o podjęciu działań, które mają na celu ulepszenie

sposobu realizacji obowiązku wynikającego z art. 18 ust 1 pkt. 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t. j. Dz. U. z 2013r. poz. 1414), tj. podawania do publicznej wiadomości w każdym autobusie wykonującym regularne przewozy osób cennika opłat, zawierającego także ceny biletów ulgowych. W ocenie zarządu Spółki, przedmiotowe działania będą służyły przede wszystkim ułatwieniu dostępu do szczegółowych informacji zawierających cenniki biletów na danej trasie dla pasażerów korzystających z usług przewozowych świadczonych przez Spółkę, jak również zapewnią większą przejrzystość i czytelność danych zawartych w treści tych cenników (...). W ramach zamierzonych przez spółkę działań , w autobusach wykonujących przewozy regularne w krajowym transporcie drogowym, oprócz „ Taryfy przewozu osób i bagażu w międzymiastowej komunikacji autobusowej PKS, umieszczonej w ogólnodostępnym dla pasażerów miejscu, będą znajdowały się również dodatkowe cenniki opłat w komunikacji pospiesznej, komunikacji zwykłej oraz komunikacji na tzw. „Linii zielonej”. Cenniki te zostaną przygotowane w taki sposób , że na osobnych kartach formatu A4 zostanie zamieszczony szczegółowy wykaz cen biletów normalnych, a także cen biletów ulgowych obowiązujących na danej linii. W trakcie realizacji kursów autobusowych , cenniki te będą znajdowały się w widocznym miejscu, w pobliżu drukarki fiskalnej służącej do ewidencjonowania sprzedaży biletów, tak aby każdy pasażer wsiadający do autobusu, mógł zapoznać się z ich treścią przed dokonaniem zakupu biletu (...) Spółka podjęła działania, które mają na celu usunięcie skutków ewentualnego braku dostatecznej wiedzy pasażerów odnośnie stosowanych przez Spółkę ulg handlowych, w stosunku do osób, które informowały Spółkę o tym fakcie. W związku z tym Spółka dokonała zwrotu , na rzecz pasażerów (...), różnicy pomiędzy uiszczoną przez nich ceną biletu normalnego za przewóz na trasie Nowa Sól-Wrocław, a ceną tego biletu uwzględniającą wartość ustanowionej przez Spółkę ulgi handlowej.”

W tym samym piśmie PKS wystąpił z prośbą o wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji na podstawie art. 28 ustawy o ochronie i wskazał, że zrealizuje przyjęte przez siebie zobowiązanie w terminie 10 dni od dnia otrzymania decyzji;

(dowód: pismo z dnia 3 sierpnia 2016 r. , karty nr 39-44).

10. Pismem z dnia 12 sierpnia 2016 r. poinformowano PKS Zielona Góra o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

(dowód: karty: 24-26).

3. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

3.1. Zagrożenie interesu publicznoprawnego.

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy, w oparciu o przepisy ustawy o ochronie, jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

Ingerencja Prezesa Urzędu ma na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie wprost poszczególnych, indywidualnych uczestników rynku. Naruszenie interesu publicznego stanowi bezwzględny warunek uznania kompetencji Prezesa Urzędu do rozstrzygnięcia określonej sprawy. Interes publiczny zostaje naruszony wówczas, gdy działania przedsiębiorcy godzą w interesy ogólnospołeczne i dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku, zaburzając jego prawidłowe funkcjonowanie.

W opinii Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny. Wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy byli, są lub mogą stać się klientami Spółki tj. korzystali, korzystają lub będą korzystać ze świadczonych przez nią usług przewozu osób zbiorową komunikacją samochodową. Działania Spółki nie dotyczą więc interesów poszczególnych osób, których sprawy miałyby charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, ale kręgu konsumentów - jej obecnych i przyszłych kontrahentów, których sytuacja jest identyczna. Są to konsumenci nabywający u kierowcy autobusu bilet uprawniający ich do przejazdu na jednej z 200 linii obsługiwanych przez PKS. Naruszenie interesu publicznoprawnego przejawia się tym samym w naruszeniu zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie istnieją zatem podstawy do oceny zachowania Spółki pod kątem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

3.2. Oznaczenie przedsiębiorcy.

Przedmiotem postępowania jest praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów, przez które rozumie się godzące w nie bezprawne działania przedsiębiorców (art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie).

Definicja legalna pojęcia „przedsiębiorca” zawarta jest w art. 4 ww. ustawy. Zgodnie z pkt 1 powołanego artykułu, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to, co do zasady, przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (j.t. Dz.U. z 2015r., poz. 584).

PKS jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą polegającą min. na świadczeniu usług przewozu osób komunikacją zbiorową. Posiadając status przedsiębiorcy w świetle ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, PKS jest zarazem przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie, do którego przepisy tej ustawy odnoszą się wprost.

3.3. Przesłanki naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie.

Art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie stanowi, iż „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.” Natomiast art. 24 ust. 2 określa, iż „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: (...) 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji; (...)”¹.

Aby doszło do naruszenia ww. przepisów prawa muszą kumulatywnie zostać spełnione dwie przesłanki:

- 1) bezprawność działań przedsiębiorcy,
- 2) godzenie tymi działaniami w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1) Pierwsza przesłanka naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie - bezprawność działań przedsiębiorcy.

¹ Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1634) w niniejszej sprawie zastosowanie będzie miał art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie w dniu 17 kwietnia 2016 r.

Zgodnie z art. 18b ust 1 pkt 6 ustawy o transporcie drogowym: „Przewozy regularne w krajowym transporcie drogowym wykonywane są według następujących zasad: (...) 6) cennik opłat został podany do publicznej wiadomości przy kasach dworcowych oraz w każdym autobusie wykonującym regularne przewozy osób, przy czym cennik opłat musi także zawierać ceny biletów ulgowych”.

Zdaniem Prezesa Urzędu, PKS jako przewoźnik, wykonujący regularne przewozy w krajowym transporcie drogowym, powinien respektować i realizować zalecenia ww. przepisu. Za wypełnienie dyspozycji tego przepisu nie można uznać zamieszczania w autobusach informacji o tym, że taryfa przewozowa, określająca ceny sprzedaży biletów na wszystkie relacje, w tym ceny biletów ulgowych, w formie kilkustronicowej książeczki, znajduje się u kierowcy autobusu i może być udostępniona na żądanie pasażera.

Zgodnie z intencją ustawodawcy, realizacja przytoczonego powyżej przepisu ma zapewnić podróżnym, kupującym bilety (zarówno przy kasach jak i w autobusie), łatwy dostęp do informacji o ich cenach przed ich zakupem (w tym również cenach biletów ulgowych). W przypadku braku takich informacji, konsumenci pozbawieni zostają możliwości zapoznania się z istotną cechą produktu (usługi) - ceną, a ich prawa są ograniczone. Dlatego informacja o tym, że taryfa przewozowa jest dostępna u kierowcy autobusu nie jest dla kupującego bilet w autobusie informacją wystarczającą. W warunkach ograniczonego czasu postoju autobusu i dużej liczby podróżnych kupujących bilety u kierowcy, możliwość zapoznania się z taryfą będącą w posiadaniu kierowcy należy uznać za nierealną, a nawet fikcyjną.

Powyższe oznacza, że PKS nie realizuje ciążącego na nim obowiązku informacyjnego, wynikającego z przytoczonego powyżej art. 18 b ust 1 pkt 6 ustawy o transporcie drogowym, a tym samym jego działanie jest bezprawne.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu uznał za uprawdopodobnione, że powyższe działanie PKS spełniają pierwszą z dwóch ww. przesłanek, tj. bezprawność działań przedsiębiorcy, polegającą na naruszeniu art. 18 b ust. 1 pkt 6 ustawy o transporcie i jednocześnie stanowi uchybienie ustawowemu obowiązkowi udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Ad 2) Druga przesłanka naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie – godzenie w zbiorowy interes konsumentów.

Zakwestionowana praktyka Spółki może godzić w interesy nieograniczonej liczby osób, których nie da się zidentyfikować - potencjalnie wszystkich jej dotychczasowych i przyszłych usługobiorców dokonujących zakupu biletu uprawniającego do przejazdu w autobusie. Sytuacja tych osób jest identyczna i wynika z braku dostępu do informacji nt. ceny biletu i ewentualnie przysługującej im ulgi. Praktyka ta ma tym samym charakter powtarzalny i skierowana jest do osób, które nie zostały zindywidualizowane.

Interes konsumentów należy rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę jako zasługujący na ochronę i zabezpieczenie. Pod tym pojęciem należy rozumieć *stricte* ekonomiczne interesy konsumentów (o wymiarze majątkowym) oraz prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom możliwość dokonywania transakcji przy posiadaniu pełnej wiedzy nt. kupowanego produktu (usługi).

W omawianej sprawie naruszenie zbiorowego interesu konsumentów przejawia się w naruszeniu ekonomicznych interesów konsumentów, którzy pozbawieni zostają możliwości zapoznania się z istotną cechą produktu (usługi)- ceną, a ich prawa są ograniczone np. prawo do zakupu biletu z ulgą handlową ustaloną przez przewoźnika, prawo zmiany decyzji co do celu podróży, czy prawo do kontroli realizacji przez przewoźnika ustawowego obowiązku pobierania za przejazd opłat zgodnych z cennikiem. W efekcie działań PKS konsument może podjąć niekorzystną ekonomicznie dla niego decyzję i np. zapłacić, jak było w przypadku zawiadamiających, za usługę przewozu kwotę wyższą od przewidzianej w Taryfie przewozowej.

Tym samym zostało uprawdopodobnione spełnienie drugiej z przesłanek - godzenie ww. działaniami w zbiorowy interes konsumentów - niezbędnej do stwierdzenia praktyki naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Wobec łącznego spełnienia obu przesłanek opisane działania należy zakwalifikować jako praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie.

Zastosowanie art. 28 ustawy o ochronie.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie „Jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub będących podstawą wszczęcia postępowania - że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań (...).”

Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie ponieważ PKS zobowiązał się do umieszczenia, w każdym należącym do niego autobusie, wykonującym przewozy regularne w krajowym transporcie drogowym, w ogólnodostępnym dla pasażerów miejscu, cennika opłat zawierającego szczegółowy wykaz cen biletów normalnych i ulgowych obowiązujących na danej linii. Przedsiębiorca podał również, iż dokonał, na rzecz pasażerów którzy do niego wystąpili, zwrotu kwoty będącej różnicą pomiędzy ceną biletu normalnego i ceną biletu uwzględniającego ulgę handlową.

W ocenie Prezesa Urzędu, po wypełnieniu złożonego przez siebie zobowiązania, Spółka będzie należycie wypełniała obowiązek informacyjny wynikający z art. 18 b ust 1 pkt 6 ustawy o transporcie, a tym samym przestanie naruszać art. 24 ust 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie.

Przedsiębiorca składając wniosek o zastosowanie art. 28 ustawy o ochronie, wskazał jako termin wykonania przyjętego przez siebie zobowiązania 10 dni od dnia otrzymania decyzji. Prezes Urzędu kierując, się doświadczeniem orzecznictwem w sprawach o podobnym stanie faktycznym określił ten okres na 1 tydzień od daty uprawomocnienia się decyzji.

3.4 Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie II sentencji decyzji.

Stosownie do art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie, Prezes Urzędu nakłada na PKS obowiązek złożenia w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań. Wypełnieniem tego obowiązku będzie przesłanie informacji potwierdzającej zamieszczenie we wszystkich

autobusach cenników, obowiązujących na aktualnie obsługiwanych trasach oraz zdjęć ilustrujących sposób umieszczenia cenników w 5 dowolnie wybranych autobusach.

Mając na uwadze, iż PKS swoje zobowiązanie ma wykonać w terminie 1 tygodnia od daty uprawomocnienia się decyzji, Prezes Urzędu wyznaczył okres 3 tygodni, od ww. daty, na przesłanie informacji o wypełnieniu zobowiązania.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.